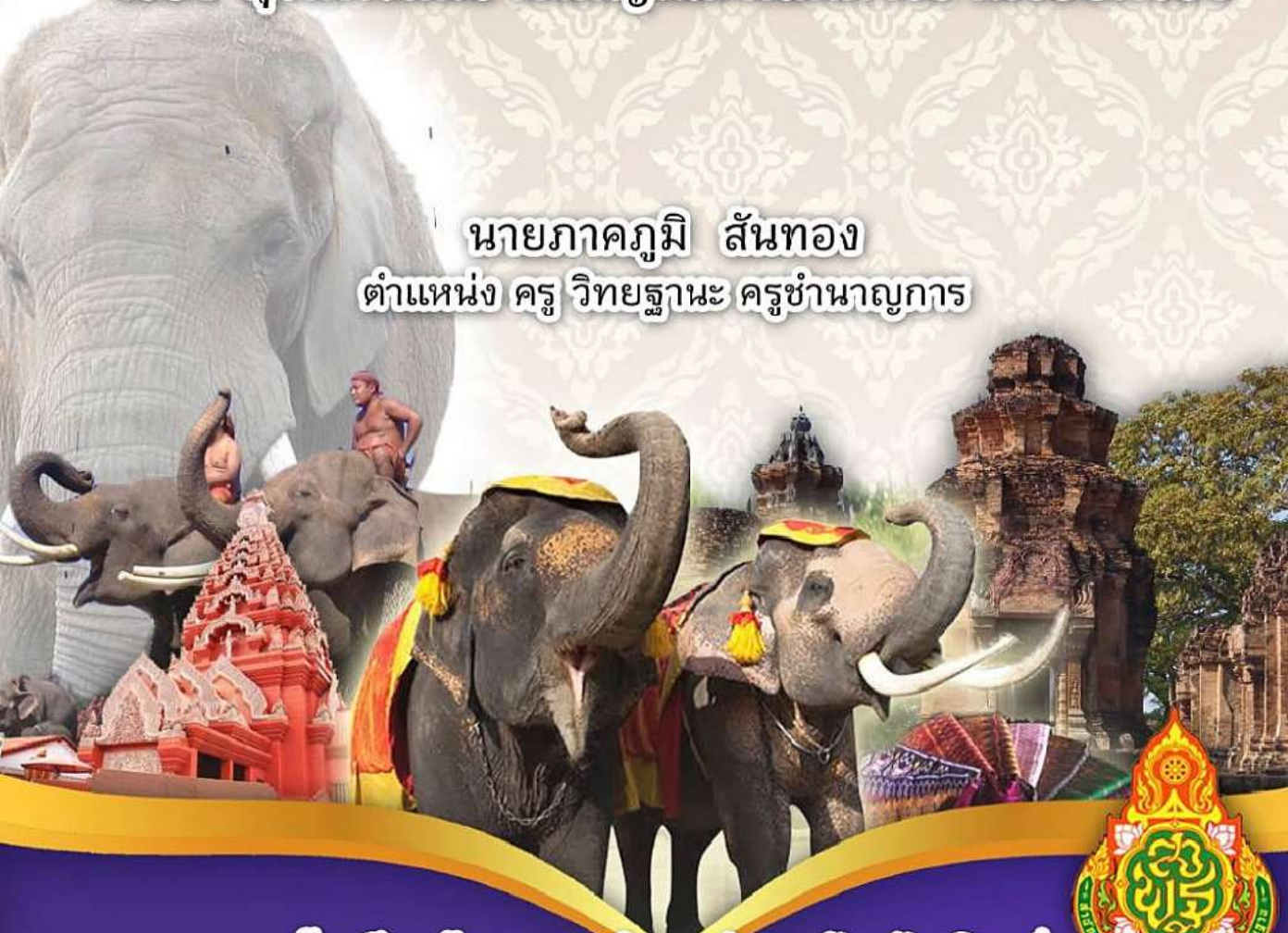

แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์
จากสารประเภทต่างๆ โดยวิธี KWL Plus
วิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัส ท๑๖๑๐๑ เล่มที่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่และหลักการอ่านร้อยกรอง

นายภาคภูมิ สันทอง
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

โรงเรียนบ้านตาฮะ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจง สำหรับครูผู้สอน

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากสารประเภทต่างๆโดยวิธี KWL Plus วิชาภาษาไทย เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่และหลักการอ่านร้อยกรอง เล่มนี้ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน รหัส ท๑๖๑๐๑ ภาษาไทย ๖ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
๒. ผู้สอนต้องศึกษา เนื้อหาวิชา แผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจก่อนทำการสอน และต้องเตรียม วัสดุ อุปกรณ์ ต่างๆ เพื่อใช้ในการสอนตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละเรื่อง
๓. การจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ ๑ นำเข้าสู่บทเรียน
 - ขั้นที่ ๒ นักเรียนปฏิบัติกรอ่านตามวิธี KWL Plus
 - ขั้นที่ ๓ ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนนำเสนอเนื้อหา
 - ขั้นที่ ๔ กิจกรรมการฝึก
 - ขั้นที่ ๕ กิจกรรมการนำไปใช้
 - ขั้นที่ ๖ สรุปผล
 - ขั้นที่ ๗ ทดสอบหลังเรียน
๔. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจะเป็นผู้คอยกำกับดูแล ชี้แนะนักเรียนอย่างใกล้ชิด
๕. หลังจากเรียนจบในแต่ละเรื่องแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
๖. แจกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนทราบและเก็บข้อมูลต่างๆเพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนต่อไป
๗. นักเรียนสามารถยืมแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากสารประเภทต่างๆโดยวิธี KWL Plus เล่มนี้ ไปศึกษาด้วยตนเองในเวลาว่างได้ โดยกำหนดเวลาตามความเหมาะสม (ภายหลังประกอบแผนการสอนนั้นๆ)
๘. ครูแนะนำวิธีใช้ให้นักเรียนเข้าใจก่อนนำไปใช้ และคอยให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหา

คำชี้แจง สำหรับนักเรียน

การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากสารประเภทต่างๆโดยวิธี KWL Plus วิชา ภาษาไทย เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่และหลักการอ่านร้อยกรอง รหัส ท๑๖๑๐๑ ภาษาไทย ๖ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทนักเรียนดังนี้

ตอนที่ ๑ การฝึกปฏิบัติ

๑. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้สอนอย่างเคร่งครัด
๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามหลัก KWL Plus โดยศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียน อย่างเต็มความสามารถ
๓. นักเรียนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กำหนดในแต่ละเรื่องให้ครบทุกกิจกรรม และทำงานอย่างเป็นระบบ
๔. นักเรียนต้องมีสมาธิในการเรียน ไม่สร้างความรำคาญแก่ผู้อื่นขณะปฏิบัติกิจกรรม
๕. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีวินัย มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและกล้าแสดงออก
๖. นักเรียนไม่ดูเฉยก่อนการปฏิบัติทุกกิจกรรม

ตอนที่ ๒ การนำไปใช้

๗. หลังจากทำแบบทดสอบหลังเรียนตอนที่ ๑ เสร็จแล้ว ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มอ่านใบความรู้ตอนที่ ๒ ช่วยกันจับประเด็นความสำคัญจากใบความรู้ การอ่านคิดวิเคราะห์ที่โดยวิธี KWL Plus เพื่อทบทวนวิธีการปฏิบัติตามวิธี KWL Plus หลังจากนั้น ให้นักเรียนร่วมอภิปรายแล้วตอบคำถามในแบบทดสอบหลังเรียนตอนที่ ๒

จุดประสงค์ การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์จากสารประเภทต่างๆโดยวิธี KWL Plus วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เล่มที่ ๑ เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่และหลักการอ่านร้อยกรอง แล้วนักเรียนจะมีความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้

ด้านความรู้

๑. เข้าใจลำดับขั้นตอนวิธีอ่านคิดวิเคราะห์โดยวิธี KWL Plus ขณะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
๓. สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น
๔. เข้าใจวิธีการอ่านร้อยกรองที่ถูกต้อง
๕. เข้าใจรูปแบบและเห็นคุณค่างานประพันธ์

ด้านทักษะกระบวนการ

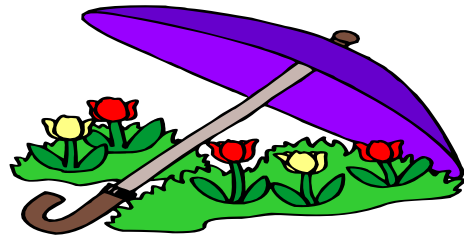
๑. สามารถอ่านและเล่าเรื่อง “สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่และหลักการอ่านร้อยกรอง” โดยใช้การอ่านคิดวิเคราะห์โดยวิธี KWL Plus
๒. ปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนวิธีอ่าน คิดวิเคราะห์โดยวิธี KWL Plus ขณะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๔. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. มีวินัย
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน
๔. รักความเป็นไทย

ใบความรู้

การอ่านคิดวิเคราะห์โดยวิธี KWL Plus

ความสำคัญ

การอ่านวิเคราะห์เป็นทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นกว่าการอ่านทั่วไป กล่าวคือ มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่างๆด้วย

การวิเคราะห์การอ่านประกอบด้วย

๑.รูปแบบ

๒.กลวิธีในการประพันธ์

๓.เนื้อหาหรือเนื้อเรื่อง

๔.สำนวนภาษา

กระบวนการวิเคราะห์

๑.ดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่าใช้รูปแบบใด อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์

๒.แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร

๓.แยกพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง

๔.พิจารณาให้เห็นว่าผู้เขียนให้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร

ทั้งนี้การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติพุทธศักราช ๒๕๓๐ คำว่า คิดหมายถึง นึกคิด ระลึก ตรึกตรอง ส่วนคำว่า วิเคราะห์หมายถึงว่า ดู สังเกต ใคร่ครวญ อย่างละเอียดรอบคอบในเรื่องราวต่างๆ อย่างมีเหตุผล โดยหาส่วนดี ส่วนบกพร่อง หรือจุดเด่นจุดด้อยของเรื่องนั้นๆ แล้ว เสนอแนะสิ่งที่ดีที่เหมาะสมอย่างยุติธรรม

การอ่านคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus

ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมอง ถึงสิ่งที่

นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K –What we know

ขั้นที่ ๒. กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know)

คือ นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น มีรูปแบบอย่างไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึก คำถามลงใน ตารางช่อง W –What we want to know

ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือก ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่าง ข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L – What we have learned

ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านบทอ่านต่างๆมาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิด ให้ความสัมพันธ์ กับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ ๕ กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความ สำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้ภาพวาดหรือแผนภาพความคิด เป็นแนวทางในการสรุป

ที่มา : ทิศนา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

http://suanpalm3.kmutnb.ac.th/kmit/km_detail.asp?id=37&type=1

วันที่สืบค้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ใบความรู้ ตอนที่ ๑

สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่

สุรินทร์ถิ่นนี้ดังมานัก	เมืองแห่งรักหลากหลายด้านภาษา
เขมร ส่วย กูย ลาวสี่บทอดมา	งามคุณค่าพี่น้องหลอมรวมใจ
เมืองพ่อศรีณรงค์จางวาง	ท่านปลูกสร้างเมืองนี้ดำรงให้
บ้านเมืองที่ชุมชนเก่าก็ย้ายไป	คู่ประทายนั้นไซ้ร้จิ้งรุ่งเรือง
นามสุรินทร์เป็นชื่อพระราชทาน	พระภูบาลพุทธยอดฟ้าผู้สือเลื่อง
ตั้งตามสร้อยบรรดาศักดิ์ท่านเจ้าเมือง	จึงกระเดื่องวัฒนามาชั่วกาล

ที่มา :<http://oknation.nationtv.tv/blog/saneng/2008/08/15/entry-2>

เราลูกหลานเมื่อทราบถึงที่มา ครอบรักษาสุนทรร่วมสืบสาน
บรรพชนท่านดูแลยาวนาน ครอบรักบ้านสำเหนียกตนคนสุนทร
คำขวัญกล่าวสุนทรถิ่นช้างใหญ่ เคยหรือไม่เที่ยวชมให้ทั่วถิ่น
บ้านตากกลางศูนย์ฯชื้อระบิล บ้านภูดินถิ่นชาวภูยแสนงดงาม

ที่มา : <http://oknation.nationtv.tv/blog/saneng/2008/08/15/entry-2>

ช่างกับคนใช้ชีวิตเปรียบเหมือนเพื่อน
เลี้ยงด้วยรักดูแลกันทุกยาม
หากคุณไปเที่ยวศูนย์คชศึกษา
สัมผัสกลิ่นสุสานช้างอุ่นละไม

ไม่กลางเลือนผูกพันมิเหี้ยมหยาม
วิถีงามคนเลี้ยงช้างของเมืองไทย
จะนำพาคุณเรียนรู้เรื่องช้างได้
อบอุ่นใจผ่านเรื่องเล่าชาวกูยเดิม

ที่มา : <http://oknation.nationtv.tv/blog/saneng/2008/08/15/entry-2>

ศาลปะกำอุปกรณ์เชือกคล้องช้าง มีหลายอย่างล้วนอำนวยความสะดวก
ให้เห็นภาพเห็นความจริงไม่แต่งเติม ว่าดั้งเดิมคนเลี้ยงช้างมีวิชา
เขาเลี้ยงช้างสร้างงานต่อชีวิต ด้วยดวงจิตผูกพันรู้คุณค่า
คนเลี้ยงช้างดูแลช้างกันเรื่อยมา ด้วยเมตตาด้วยรักและห่วงใย

ที่มา: <http://oknation.nationtv.tv/blog/saneng/2008/08/15/entry-2>

คุณจะทำกิจกรรมร่วมกับช้าง ได้หลายอย่างตามความชอบช้างแนะนำให้
จะอาบน้ำให้ช้างเที่ยวชมไพร หรือจะให้มันเป็นเพื่อนเล่นก็แสนดี
ช้างเหล่านี้จะทำตามความชอบช้างสอนเตะฟุตบอลได้ถึงวิ่งเร็วรี่
แต่รับบารัฟอนตามดนตรี ไม่หลีกหนีทำหน้าที่ที่เก่งเกินใคร

ที่มา :<http://oknation.nationtv.tv/blog/saneng/2008/08/15/entry-2>

เชิญน้องพี่แวมมาเยี่ยมเหล่าช่างบ้าง
เพียงกล้วยอ้อยหยิบยื่นป้อนช่างไป
เลือดสุรินทร์เซ็ดชูถิ่นตนเถิดหนา
ผลิตภัณฑ์คนเลี้ยงช่างต่อตำนาน

อย่าจิตจางช่วยเกื้อหนุนส่งเสริมให้
เพียงน้ำใจใส่เงินทองช่างต้องการ
มารู้ค่าส่งเสริมชั่วลูกหลาน
ควรลูกหลานอนุรักษ์ให้ยั่งยืน

ที่มา : <http://www.isangate.com/new/provinces/404-surin.html>

คำศัพท์

กวย	หมายถึง	น. ชาวส่วย
ส่วย	หมายถึง	น. ชนชาติพูดภาษาตระกูลมอญ-เขมรพวกหนึ่งอยู่ทางภาคอีสาน
ภูบาล	หมายถึง	น. พระราชา
สำเหนียก	หมายถึง	ก. ฟัง, คอยเอาใจใส่, จดจำ
เหยียดหยาม	หมายถึง	ก. ดูหมิ่น
ผลิตภัณท์	หมายถึง	น. สิ่งที่ทำขึ้น
อนุรักษ์	หมายถึง	ก. รักษาให้คงเดิม
ความญ	หมายถึง	น. ผู้เลี้ยงและขี่ช้าง, คนบังคับช้าง
ปะกำ	หมายถึง	น. ไม้ที่ทำเป็น ๒ ขาสำหรับคานไม้อื่น
บรรดาศักดิ์	หมายถึง	น. ฐานันดรศักดิ์ที่พระราชทานแก่ข้าราชการหรือบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็นเจ้าพระยา พระยา พระ หลวง ขุน หมื่น พันและ ทนาย โดยมีราชทินนามต่อท้าย เช่น เจ้าพระยามรราช พระยาพลเทพ.

ที่มา: ราชบัณฑิตยสถาน.(๒๕๕๖) พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.พ.ศ.๒๕๕๔.กรุงเทพฯ:
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

ที่มา: <http://www.isangate.com/new/provinces/404-surin.html>

การอ่านคิดวิเคราะห์ โดยวิธี KWL Plus

ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้
อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว
นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K –What we know

ขั้นที่ ๒. กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียน
ต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น
มีรูปแบบอย่างไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร
เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึก คำถามลงใน
ตารางช่อง W –What we want to know

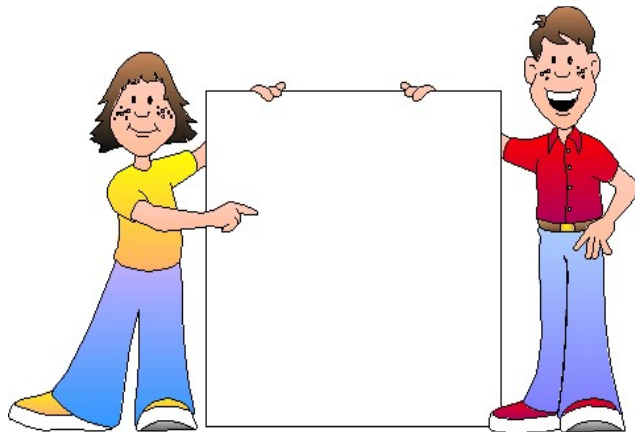
ขั้นที่ ๓. กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned)
คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือก
ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่าง
ข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L –What
we have learned

ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านบทอ่านต่างๆมาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิดให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ ๕ กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้ภาพวาดหรือแผนภาพความคิดเป็นแนวทางในการสรุป

ที่มา: http://suanpalm3.kmutnb.ac.th/kmit/km_detail.asp?id=37&type=1
วันที่สืบค้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

แบบบันทึกกิจกรรม
การอ่านคิดวิเคราะห์ โดยวิธี KWL Plus
ตอนที่ ๑ เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่

ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้
อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน ครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว
นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K – What we know (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๑ ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K
(What we know)
คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ที่นักเรียนรู้จัก
ตอบไม่ต่ำกว่า ๔ ข้อ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น มีรูปแบบอย่างไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึก คำถามลงในตารางช่อง W –What we want to know (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๒ ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know)

นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องสุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่

คำชี้แจง ให้นักเรียนกำหนดคำถามที่ต้องการทราบคำตอบ (ตอบไม่ต่ำกว่า ๔ ข้อจากที่กำหนดให้)

เช่น

๑. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

.....

๒. เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร

.....

๓. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้

.....

๔.

.....

๕.

.....

๖.

.....

๗.

.....

๘.

.....

๙.

.....

ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง

L -What we have learned (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๓ ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านเรื่องสุรินทรธำรงช้างใหญ่ มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่ กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

๖.

.....

๗.

.....

๘.

.....

๙.

.....

ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านบทอ่านต่าง ๆ มาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิด ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๔ ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing)
คำชี้แจง ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านใบความรู้ตอนที่ ๑ เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ ถ่ายทอดจากจินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิด ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ ๕ กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจาก
เรื่องที่อ่านโดยใช้ภาพวาดหรือแผนภาพความคิด เป็นแนวทางในการสรุป (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๕ ขั้นที่ ๕ กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing)

คำชี้แจง ให้นักเรียนจดบันทึกใจความสำคัญของเรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ ด้วยคำพูดของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

© Can Stock Photo - csp28485349

แบบทดสอบหลังเรียน ตอนที่ ๑
เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว (๑๐ คะแนน)

๑. ชนกลุ่มใดไม่ใช่ชนพื้นเมืองจังหวัดสุรินทร์
 - ก. ส่วย
 - ข. ลาว
 - ค. ขอม
 - ง. เขมร
๒. ข้อใดกล่าวผิด
 - ก. ชาวภูยคือชาวส่วย
 - ข. พ่อศรีณรงค์จ้างวางสร้างเมืองสุรินทร์
 - ค. ชุมชนเมืองที่ย้ายไปอยู่ที่เมืองคูประทาย
 - ง. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งสุริยาัมรินทร์พระราชทานชื่อเมืองว่า “สุรินทร์”
๓. กษัตริย์พระองค์ใดในสมัยรัตนโกสินทร์ที่พระราชทานชื่อเมืองว่า “สุรินทร์”
 - ก. รัชกาลที่ ๑
 - ข. รัชกาลที่ ๒
 - ค. รัชกาลที่ ๓
 - ง. รัชกาลที่ ๔
๔. ชื่อเมืองสุรินทร์มีที่มาจากชื่อสร้อยของใคร
 - ก. เชียงสี
 - ข. พ่อศรีณรงค์จ้างวาง
 - ค. พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
 - ง. พระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งสุริยาัมรินทร์
๕. หมู่บ้านใดเป็นสถานที่ตั้งของศูนย์คชศึกษา
 - ก. บ้านช้าง
 - ข. บ้านภูดิน
 - ค. บ้านกระโพ
 - ง. บ้านตากกลาง

๖. คนเลี้ยงช้างในจังหวัดสุรินทร์ส่วนใหญ่คือใคร

- ก. ส่วย
- ข. ลาว
- ค. ขอม
- ง. เขมร

คุณจะทำกิจกรรมร่วมกับช้าง จะอาบน้ำชี้ช้างเที่ยวชมไพร ช้างเหล่านี้จะทำตามความเชื่อช้างสอน เตะฟุตบอลได้ถึงวิ่งเร็วรีวี่ เต้นระบำรำฟ้อนตามดนตรี	ได้หลายอย่างตามความเชื่อช้างแนะนำให้ หรือจะให้มันเป็นเพื่อนเล่นก็แสนดี เตะฟุตบอลได้ถึงวิ่งเร็วรีวี่ ไม่หลีกเลี่ยงหน้าที่ที่เก่งเกินใคร
--	---

๗. จากคำประพันธ์ข้างต้นข้อใดกล่าวผิด

- ก. ช้างจะเชื่อฟังความเชื่อช้าง
- ข. ช้างสามารถเตะฟุตบอลได้ถึง เต้นระบำ
- ค. คุณสามารถทำกิจกรรมร่วมกับช้างตามความเชื่อช้างแนะนำ
- ง. คุณสามารถทำกิจกรรมร่วมกับช้างได้หลายอย่างตามความต้องการของตนเอง

๘. ข้อใดเว้นวรรคตอนการอ่านผิด

- ก. คุณจะทำ/กิจกรรม/ร่วมกับช้าง
- ข. เพียงกล้วย/ อ้อยหยิบยื่น/ป้อนช้างไป
- ค. ผลិតภันท์ /คนเลี้ยงช้าง / ต่อตำนาน
- ง. ควรลูกหลาน /อนรรักษ์ / ให้ยังยืน

๙. ข้อใดกล่าวผิด

- ก. การจับช้างมีมานานแล้ว
- ข. หมอช้างคือความเชื่อช้างเท่านั้น
- ค. การจับช้างต้องมีคาถาป้องกันตัว
- ง. จุดประสงค์ข้อแรกของการเลี้ยงช้างคือต้องการใช้แรงงาน

๑๐. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง

- ก. อนรรักษ์ช้าง
- ข. เชิญชวนให้ท่องเที่ยว
- ค. แนะนำให้ซื้อผลิตภัณฑ์จากช้างที่มีราคาแพง
- ง. ปลุกจิตสำนึกให้ชาวสุรินทร์รู้คุณค่าวัฒนธรรมของตนเอง

ใบความรู้ ตอนที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง

๑. ความหมายของบทร้อยกรอง

บทร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์โดยมีกำหนดข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความครึกครื้น และมีความไพเราะแตกต่างไปจากถ้อยคำธรรมดาในการอ่านบทร้อยกรองนั้น เราเรียกว่า “การอ่านทำนองเสนาะ”

๒. ความหมายของ “การอ่านทำนองเสนาะ”

การอ่านทำนองเสนาะคือ วิธีการอ่านออกเสียงอย่างไพเราะตามลีลาของบทร้อยกรองประเภท โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน

(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หน้า ๕๒๘)

บางคนให้ความหมายว่า การอ่านทำนองเสนาะ คือ การอ่านตามทำนอง (ทำนอง = ระบบเสียงสูงต่ำ ซึ่งมีจังหวะสั้นยาว) เพื่อให้เกิดความเสนาะ (เสนาะ , น่าฟัง , ไพเราะ , วังเวงใจ)

๓. วัตถุประสงค์ในการอ่านทำนองเสนาะ

การอ่านทำนองเสนาะเป็นการอ่านให้คนอื่นฟัง ฉะนั้นทำนองเสนาะต้องอ่านออกเสียง เสียงทำให้เกิดความรู้สึก - ทำให้เห็นความงาม - เห็นความไพเราะ - เห็นภาพพจน์ ผู้ฟังสัมผัสด้วยเสียงจึงจะเข้าถึงรสและความงามของบทร้อยกรองที่เรียกว่า อ่านแล้วฟังเพราะเสนาะโสต การอ่านทำนองเสนาะจึงมุ่งให้ผู้ฟังเข้าถึงรสและเห็นความงามของบทร้อยกรอง

๔. รสที่ใช้ในการอ่านทำนองเสนาะ

๑.๑ รสถ้อย (คำพูด) แต่ละคำมีรสในคำของตัวเอง ผู้อ่านจะต้องอ่านให้เกิดรสถ้อยตัวอย่าง

สีกวหวานอื่นมีหมื่นแสน	ไม่เหมือนแม่้นพจมานที่หวานหอม
กลิ่นประเทียบเปรียบดวงพวงพะยอม	อาจจะน้อมจิตโน้มด้วยโลมลม
แม่น้ล้อลามหยามหยาบไม่ปลาบปลื้ม	ตั้งดูตุตม์บอระเพ็ดที่เข็ดขม
ผู้ตีไพร่ไม่ประกอบชอบอารมณ์	ใครฟังลมเมินหน้าระอาเอย

(พระนิพนธ์ กรมหลวงบดินทร์ไพศาลโสภณ)

๑.๒ รสความ (เรื่องราวที่อ่าน) ข้อความที่อ่านมีเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เช่น โศกเศร้า สนุกสนาน ตื่นเต้น โกรธ รัก เวลาอ่านต้องอ่านให้มีลีลาไปตามลักษณะของเนื้อเรื่องนั้น ๆ ตัวอย่าง

บทโศกตอนที่นางวันทองไปส่งพลาญงามให้ไปหาย่าทองประศรีที่สุพรรณบุรี

ลูกก็แลดูแม่แม่ดูลูก	ต่างพันผูกเพียงว่าเลือดตาไหล
สะอื้นรำอำลาด้วยอาลัย	แล้วแข็งใจจากนางตามทางมา
เหลียวหลังยังเห็นแม่แลเขม่น	แม่มก็เห็นลูกน้อยละห้อยหา
แต่เหลียวเหลียวเลี้ยวลับวิวิญญาน์	ไอ้เปล่าตาต่างสะอื้นย่นตะลึง

(เสภาขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลาญงาม : สุนทรภู่)

๑.๓ รสทำนอง (ระบบเสียงสูงต่ำซึ่งมีจังหวะสั้นยาว) ในบทร้อยกรองไทยจะประกอบด้วย ทำนองต่าง ๆ เช่น ทำนองโคลง ทำนองฉันท ทำนองกาพย์ ทำนองกลอน และทำนองร่าย เป็นต้น ผู้อ่านจะต้องอ่านให้ถูกต้องตามทำนองของร้อยกรองนั้น เช่น โคลงสี่สุภาพ

สัตว์ พวกหนึ่งนี่ชื่อ	พหุบา ทาแฮ
มี อเนกสมญา	ยอกย้อน
เท้า เกิดยิงจัตวา	ควรนับ เขาขอ
มาก จวบหมื่นแสนซ้อน	สุดพันประมาณฯ

(สัตวาทิธาน : พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร))

๑.๔ รสคล้องจอง ในบทร้อยกรองต้องมีคำคล้องจอง ในคำคล้องจองนั้นต้องให้ออกเสียงต่อเนื่องกันโดยเน้นสัมผัสนอกเป็นสำคัญ เช่น

ถึงโรงเหล้าเตากลั่นควันโขมง	มีคันทองผูกสายไว้ปลายเสา
ไอบ้าปรกรรมน้ำนรกเจียวอกเรา	ให้มัวเมาเหมือนหนึ่งบ้าเป็นน่าอาย
ทำบุญบวชกรวดน้ำขอสำเร็จ	สรรเพชญ์โพธิญาณประมาณหมาย
ถึงสุราพารอดไม่วอดวาย	ไมไ่กล้ารายแกล้งเมินก็เกินไป
ไม่เมาเหล้าแล้วแต่เรายังเมารัก	สุดจะหักห้ามจิตคิดไฉน
ถึงเมาเหล้าเข้าสายก็หายไป	แต่เมาใจนี้ประจำทุกค่ำคืน ฯ

(นิราศภูเขาทอง : สุนทรภู่)

๑.๕ รสภาพ เสียงทำให้เกิดภาพ ในแต่ละคำจะแฝงไปด้วยภาพ ในการอ่านให้เห็นภาพต้องใช้เสียง สูง - ต่ำ - ดัง - ค่อย แล้วแต่จะทำให้เกิดภาพอย่างไร เช่น

“มดเอ๋ยมดแดง เล็กเล็กเรียวแรงแข็งขยัน

“สุพรรณหงส์ทรงพุ่มห้อย งามชดช้อยลอยหลังสินธุ์”

“อัยยบายคล่มแล้ว ลอยสวรรค์ ลงถา”

๕. หลักการอ่านทำนองเสนาะ มีดังนี้

๑. ก่อนอ่านทำนองเสนาะให้แบ่งคำแบ่งวรรคให้ถูกต้องตามหลักคำประพันธ์เสียก่อน โดยต้องระวังในเรื่องความหมายของคำด้วย เพราะคำบางคำอ่านแยกคำกันไม่ได้ เช่น

“สร้อยคอขนมยุระ ยุงงาม” (ขน-มยุระ)

“หวนห้วงม่วงหมอนทอง อีกร่องรสโอชา (อี-ก-ร-อง)

“แขกเต้าจับเต้าร้างร้อง เหมือนร้างห้องมหาวิทยาลัย” (จับ-เต้า-ร้าง)

“แรงเหมือนมดอดเหมือนกา กล้าเหมือนหญิง” (เหมือน-มด)

๒. อ่านออกเสียงตามธรรมชาติให้คล่องก่อน

๓. อ่านให้ชัดเจน โดยเฉพาะออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ถูกต้อง เช่น

“เกิดเป็นชายชาติรื้อยาชี้ขลาด บรรยากาศปลอดโปร่งโล่งสมอง
หยิบน้ำปลาตราสับประรดให้ทดลอง ไทน์เล่าน้องครีมวดหน้าทาให้ที่
เนื้อนั้นมีโปรตีนกินเข้าไว้ คนเคราะห์ร้ายคลุ้มคลั่งเรื่องหนังสือ
ใช้น้ำคลองกรองเสียก่อนจึงจะดี เห็นมาลีกลับบ้านหน้าบ้านเอ๋ย”

๔. อ่านให้อ้อสัมผัส เรียกว่า คำแปรเสียง เพื่อให้เกิดเสียงสัมผัสที่ไพเราะ เช่น

พระสมุทรสุดลึกลั่น คณนา (อ่านว่า พระ-สะ-หฺมุด-สุด-ลึก-ลั่น คน-นะ-นา)

ข้าขอเคารพอภิวาท ในพระบาทพิตรอดิศร

(อ่านว่า ข้า-ขอ-เคา-รพ-อบ-พิ-วาท ใน-พระ-บาท-บอ-พิต-อะ-ติด-สอน)

ขอสมหวังตั้งประโยชน์โพธิญาณ (อ่านว่า ขอ-สม-หวัง-ตั้ง-ประ-โยช-โพน-ดี-ยาน)

๕. ระวัง ๓ ต อย่าให้ตกหล่น อย่าต่อเติม และอย่าตั่ว

๖. อ่านให้ถูกจังหวะ คำประพันธ์แต่ละประเภทมีจังหวะแตกต่างกัน ต้องอ่านให้ถูกวรรค

ตอนตามแบบแผนของคำประพันธ์นั้น ๆ เช่น มูทิงคณาพฉันท์ (๒-๒-๓)

“พระจันทร์ / สว่าง / กระจ่างสี่ ณ ลพ / บุรี / ฤดูหนาว

บุรุษ / สตรี / ก็กริ้วกราว สนุก / ณ คราว / ราไทนไทย

“ปี่โทน / ปี่โทน / ปี่โทนโชน บุรุษ / สีโอน / สะเอวไหว

อนงค์ / นำเคลื่อน / เขยื้อนไป สะบัด / สไบ / วิไลตา

๗. อ่านให้ถูกทำนองของคำประพันธ์นั้น ๆ (รสทำนอง)

๘. ผู้อ่านต้องใส่อารมณ์ตามรสความของบทประพันธ์นั้น ๆ รสรัก โศก ตื่นเต้น ขบขัน โกรธ

แล้วใส่น้ำเสียงให้สอดคล้องกับรสหรืออารมณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น

๙. อ่านให้เสียงดัง (พอที่จะได้ยินกันทั่วถึง) ไม่ใช่ตะโกน

๑๐. ถ้าเป็นฉันท์ ต้องอ่านให้ถูกต้องตามบังคับของครุ - ลหุ ของฉันท์นั้น ๆ

ลหุ คือ คำที่ผสมด้วยสระเสียงสั้น และไม่มีตัวสะกด เช่น เตะ บุ และ เถอะ ผัวะ ยกเว้น ก็ บ่อ

นอกจากนี้ถือเป็นคำครุ (คะ-รุ) ทั้งหมด

ลหุ ให้เครื่องหมาย (˘) แทนในการเขียน

ครุ ใช้เครื่องหมาย (ˆ) แทนในการเขียน

ตัวอย่าง : วสันตติลกฉันท์ ๑๔ มีครุ - ลหุ ดังนี้

อ้าเพศก็เพศนูซอองงค์ อรองค์ก็บอบบาง

(อ่านว่า อ้า - เพศ - ก้อ - เพศ - นู - ซะ - อะ - นง อะ - ระ - อง - ก้อ - บอบ - บาง)

ควรแต่ผดุงสิริสะอาง ศุภลักษณ์ประโลมใจ

(อ่านว่า ควน - แต่ - ผะ - ดุง - สิ - หริ - สะ - อาง สุ - พะ - ลัก - ประ - โลม - ใจ)

๑๑. เวลาอ่านอย่าให้เสียงขาดเป็นช่วง ๆ ต้องให้เสียงติดต่อกันตลอด เช่น

“วันนั้นจันทร์ มีดารากร เป็นบริวาร เห็นสิ้นดินฟ้า ในป่าท่าธาร มาลีคลี่บาน ใบก้านอรชร” เวลาจบให้ทอดเสียงช้า ๆ

๗. ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านทำนองเสนาะ

๑. ช่วยให้ผู้ฟังเข้าถึงรสและเห็นความงามของบทร้อยกรองที่อ่าน
๒. ช่วยให้ผู้ฟังได้รับความไพเราะและเกิดความซาบซึ้ง (อากาารู้สึกจับใจอย่างลึกซึ้ง)
๓. ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน
๔. ช่วยให้จดจำบทร้อยกรองได้รวดเร็วและแม่นยำ
๕. ช่วยกล่อมเกลาคจิตใจให้เป็นคนอ่อนโยนและเยือกเย็น (ประโยชน์โดยอ้อม)
๖. ช่วยสืบทอดวัฒนธรรม ในการอ่านทำนองเสนาะไว้เป็นมรดกต่อไป

ที่มา: http://www.baanjomyut.com/library_๒/thai_poetry/๑๐.html. (ออนไลน์).

วันที่สืบค้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

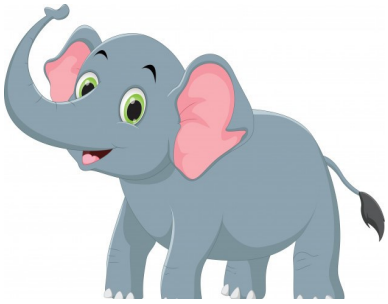

แบบบันทึกกิจกรรม
การอ่านคิดวิเคราะห์ โดยวิธี KWL Plus
ตอนที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง

ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้
อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว
นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K – What we know

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๑ ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K
(What we know)
คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านร้อยกรองที่นักเรียนเคยรู้จัก

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น มีรูปแบบอย่างไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึก คำถามลงในตารางช่อง W –What we want to know

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๒ ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W
(What we want to know)

นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องหลักการอ่านร้อยกรอง
คำชี้แจง ให้นักเรียนกำหนดคำถามที่ต้องการทราบคำตอบ เช่น

๑. ร้อยกรองคืออะไร

๒.....

๓.....

๔.....

๕.....

๖.....

๗.....

๘.....

๙.....

ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง

L -What we have learned

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๓ ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L

(What we have learned)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านใบความรู้ตอนที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง L

๑.

.....

๒.

.....

๓.

.....

๔.

.....

๕.

.....

๖.

.....

๗.

.....

๘.

.....

๙.

ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านบทอ่าน
ต่างๆมาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิด ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่อง
ที่อ่าน

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๔ ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing)

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง ถ่ายทอดจาก
จินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิด ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบหลังเรียน ตอนที่ ๒
เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง

คำชี้แจง ให้นักเรียน ✓ หน้าประโยค ที่กล่าวถูกต้องและ X หน้าประโยคที่กล่าวผิด ๑๐ ข้อ
๑๐ คะแนน

- ๑. การอ่านบทร้อยกรอง ไม่ต้องอ่านตามลีลาของบทร้อยกรอง แต่อ่านเพื่อให้เกิด
ความรู้สึกครื้น และมีความไพเราะไม่แตกต่างไปจากถ้อยคำธรรมดา
- ๒. ขำขอเคารพอภิวาท ในพระบาทพิตรอดิศร (อ่านว่า ข้ำ-ขอ-เคา-รบ-อบ-พิ-
วาด ใน-พระ-บาด-บอ-พิต-อะ-ติด-สอน) เป็นการอ่านเอื้อสัมผัส
- ๓. การอ่านบทร้อยกรองนั้น เรียกว่า “การอ่านทำนองเสนาะ”
- ๔. การอ่านทำนองเสนาะต้องอ่านออกเสียง ทำให้เกิดความรู้สึก – ทำให้
เห็นความงาม – เห็นความไพเราะ – เห็นภาพพจน์
- ๕. การอ่านทำนองเสนาะไม่เน้นให้ผู้ฟังเข้าถึงรสและเห็นความงามของ
บทร้อยกรอง เพียงแต่ฟังให้ไพเราะเท่านั้น
- ๖. รสถ้อย คือข้อความที่อ่าน มีเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เช่น โศกเศร้า สนุกสนาน
ตื่นเต้น โกรธ รัก
- ๗. การอ่านบทร้อยกรองต้องระวัง ๓ ต อย่าให้ตกหล่น อย่าต่อเติม และอย่าตู่ตัว
- ๘. เวลาอ่านบทร้อยกรองอย่าให้เสียงขาดเป็นช่วง ๆ ต้องให้เสียงติดต่อกันตลอด
- ๙. เล็กเล็ก/ เร็วแรง/ แข็งขยับ เป็นการแบ่งวรรคการอ่านที่ถูกต้อง
- ๑๐. การอ่านทำนองเสนาะต้องอ่านให้เสียงดังมากที่สุดเพื่อให้ได้ยินทั่วถึงหาก
เสียงไม่ดัง จะต้องตะโกนให้เสียงดังขึ้น

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล แบบประเมินผลงาน การอ่านคิดวิเคราะห์จากสารประเภทต่างๆโดยวิธี KWL Plus
แบบฝึกทักษะที่.....เรื่อง.....กลุ่มที่/ชื่อกลุ่ม.....ประถมศึกษาปีที่.....

รายการประเมิน	คะแนน/เกณฑ์	ผลการประเมิน	
		คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
กิจกรรมที่๑ กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ชั้น K (What we know)	๔ บอกได้สี่ข้อหรือมากกว่าหรือครอบคลุมประเด็นที่ต้องการ ๓ บอกได้สามข้อหรือค่อนข้างครอบคลุมประเด็นที่ต้องการ ๒ บอกได้สองข้อหรือสองประเด็น ๑ บอกได้เพียงหนึ่งข้อหรือประเด็นเดียว ๐ ไม่สามารถบอกข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	๔	
กิจกรรมที่๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ชั้น W (What we want to know)	๔ สามารถตั้งคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหาและประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ๓ สามารถตั้งคำถามได้ครอบคลุมเนื้อหาและประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้อง ๒ ตั้งคำถามได้ตรงประเด็นเป็นส่วนใหญ่แต่ไม่ครอบคลุมทั้งหมด ๑ ตั้งคำถามได้ตรงประเด็นเพียงส่วนเดียว ๐ ตั้งคำถามไม่ได้	๔	
กิจกรรมที่๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ชั้น L (What we have learned)	๔ ตอบคำถามได้ครอบคลุมตรงประเด็นทั้งหมดและลำดับข้อมูลได้ดีมาก ๓ ตอบคำถามตรงประเด็นส่วนใหญ่แต่ไม่ครอบคลุมทั้งหมดลำดับข้อมูลได้ดี ๒ ตอบคำถามตรงประเด็นบางส่วนแต่ไม่ครอบคลุมลำดับข้อมูลได้ ๑ ตอบคำถามได้เพียงส่วนเดียว ๐ ตอบคำถามไม่ได้	๔	
กิจกรรมที่๔ วาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing)	๔ วาดภาพได้ครอบคลุมตรงประเด็นมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องทั้งหมด ๓ วาดภาพตรงประเด็นส่วนใหญ่แต่ไม่ครอบคลุมทั้งหมดสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องบางส่วน ๒ วาดภาพตรงประเด็นบางส่วนแต่ไม่ครอบคลุม ๑ วาดภาพได้เพียงส่วนเดียว ๐ วาดภาพไม่ได้ และไม่ถูกต้อง	๔	
กิจกรรมที่๕ เขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing)	๔ ทำบันทึกย่อ ทบทวนสาระสำคัญหลัก สาระสำคัญรองอีกครั้ง เพื่อหาจุดประสงค์ ความคิดหลักและน้ำเสียงของผู้เขียนได้ครอบคลุมถูกต้อง ๓ ทำบันทึกย่อ ทบทวนสาระสำคัญหลัก สาระสำคัญรองอีกครั้ง เพื่อหาจุดประสงค์ ความคิดหลักและน้ำเสียงของผู้เขียนได้ครอบคลุมส่วนใหญ่ ๒ ทำบันทึกย่อ ทบทวนสาระสำคัญหลัก สาระสำคัญรองอีกครั้ง เพื่อหาจุดประสงค์ ความคิดหลักและน้ำเสียงของผู้เขียนได้ครอบคลุมบางส่วน ๑ ทำบันทึกย่อ ทบทวนสาระสำคัญหลัก สาระสำคัญรองอีกครั้ง เพื่อหาจุดประสงค์ ความคิดหลักและน้ำเสียงของผู้เขียนได้เพียงส่วนเดียว ๐ ไม่สามารถทำบันทึกย่อ ทบทวนสาระสำคัญหลัก สาระสำคัญรองอีกครั้ง เพื่อจุดประสงค์ ความคิดหลักและน้ำเสียงของผู้เขียนได้	๔	
รวม	คะแนนทั้งหมด	๒๐

เกณฑ์การประเมินการทำกิจกรรมที่ ๑-๕

ผลการปฏิบัติ	ผลการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ
ได้คะแนน	ดีมาก (๑๖-๒๐ คะแนน)	ระดับ ๔ หมายถึง ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๘๐-๑๐๐ หมายถึง ดีมาก ระดับ ๓ หมายถึง ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๖๐-๗๙ หมายถึง ดี ระดับ ๒ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๕๐-๕๙ หมายถึง พอใช้ ระดับ ๑ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๐-๔๙ หมายถึง ปรับปรุง ได้ระดับ ๓ ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
..... (ผู้ประเมิน)	ดี (๑๒-๑๕ คะแนน)	
	พอใช้ (๑๐-๑๑ คะแนน)	
	ปรับปรุง (๐-๙ คะแนน)	

เกณฑ์การประเมินการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ผลการปฏิบัติ	ผลการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ
ได้คะแนน	☐ ดีมาก (๘- ๑๐ คะแนน)	ระดับ ๔ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๘๐-๑๐๐ หมายถึง ดีมาก ระดับ ๓ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๖๐-๗๙ หมายถึง ดี ระดับ ๒ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๕๐-๕๙ หมายถึง พอใช้ ระดับ ๑ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๐-๔๙ หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์การประเมินได้ระดับ ๓ ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
..... (ผู้ประเมิน)	☐ ดี (๖- ๗ คะแนน)	
	☐ พอใช้ (๕ คะแนน)	
	☐ ปรับปรุง (๐-๔ คะแนน)	

เกณฑ์การประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ระหว่างการปฏิบัติตามขั้นตอนการอ่านคิดวิเคราะห์จากสารประเภทต่างๆโดยวิธี KWL Plus ตอนที่ ๒

ผลการปฏิบัติ	ผลการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ
ได้คะแนน	☐ ดีมาก (๘- ๑๐ คะแนน)	ระดับ ๔ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๘๐-๑๐๐ หมายถึง ดีมาก ระดับ ๓ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๖๐-๗๙ หมายถึง ดี ระดับ ๒ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๕๐-๕๙ หมายถึง พอใช้ ระดับ ๑ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ ๐-๔๙ หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์การประเมินได้ระดับ ๓ ขึ้นไปผ่านเกณฑ์
..... (ผู้ประเมิน)	☐ ดี (๖- ๗ คะแนน)	
	☐ พอใช้ (๕ คะแนน)	
	☐ ปรับปรุง (๐-๔ คะแนน)	

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๔). **หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**. กรุงเทพฯ: สกสค.ลาดพร้าว.

กิ่งแก้ว อารีย์รักษ์ และละเอียต จุฑานันท์. (๒๕๔๖). **การวัดและประเมินผลทางภาษา**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

ณัฐณา โตประเสริฐพงศ์. (๒๕๕๙). **เก่งหลักภาษาไทย ป.๕-ป.๖**. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็ดพับลิชชิง. ติศนา แคมมณี. 2548. ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประทีป วาทิกทินกร. (๒๕๕๔). **ศิลปะการประพันธ์เพื่อการสอน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปัญญา ศิริโรจน์. (๒๕๕๔). **การพัฒนานวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฝ่ายวิชาการพิมพ์อักษร. (๒๕๕๖). **พจนานุกรมคำศัพท์หมวดภาษาอาเซียน**. กรุงเทพฯ: พิมพ์อักษร.

ยรรยง ผิวอ่อน. (๒๕๔๗). **เอกสารประกอบการอบรม การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน**. อุบลราชธานี: อุบลยงสวัสดิ์ออฟเซต ๕๘.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๖). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.พ.ศ.๒๕๕๔**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

วัชรพล วิบูลยศรีน. (๒๕๕๖). **นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๘). **การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔**.

สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (๒๕๕๐). **การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ**. กรุงเทพฯ: อี เค บุ๊คส์.

อดุลย์ ไทรเล็กทิม. (๒๕๕๔). **การประเมินผลการเรียนรู้การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

http://www.baanjomyut.com/library_๒/thai_poetry/๑๐.html. (ออนไลน์). วันที่สืบค้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

<http://oknation.nationtv.tv/blog/saneng/2008/08/15/entry-2>. (ออนไลน์). วันที่สืบค้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

<http://www.isangate.com/new/provinces/404-surin.html>. (ออนไลน์). วันที่สืบค้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

ภาคผนวก

เกลยแบบบันทึกกิจกรรม
 การอ่านคิดวิเคราะห์ โดยวิธี KWL Plus
 ตอนที่ ๑ เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่

ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้
 อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว
 นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K – What we know (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๑ ขั้นที่ ๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K
 (What we know)
 คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกความรู้เกี่ยวกับเรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ที่นักเรียนรู้จัก
 ตอบไม่ต่ำกว่า ๔ ข้อ

.....

๑.....ในจังหวัดสุรินทร์มีการเลี้ยงช้าง.....
 ๒.....การเลี้ยงช้างมีในบางพื้นที่.....
 ๓.....ช้างมีความสามารถหลายอย่าง.....
 ๔. การเลี้ยงช้างมีมานานแล้ว.....
 ๕ ผลลัพธ์จากช้างช่วยสร้างรายได้.....

.....

.....

.....

.....คำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจครูผู้สอน.....

ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น มีรูปแบบอย่างไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึก คำถามลงในตารางช่อง W –What we want to know (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๒ ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know)

นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่

คำชี้แจง ให้นักเรียนกำหนดคำถามที่ต้องการทราบคำตอบ (ตอบไม่ต่ำกว่า ๔ ข้อจากที่กำหนดให้)

เช่น

๑. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

.....

๒. เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร

.....

๓. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้

.....

๔. เมืองสุรินทร์เกี่ยวข้องกับช้างได้อย่างไร

.....

๕. ใครเป็นผู้ก่อตั้งเมืองสุรินทร์

.....

๖. ทำไมต้องมีคำขวัญเกี่ยวกับช้าง

.....

๗. ช้างในจังหวัดสุรินทร์มีมากที่สุดที่ใด

.....

๘. ใครเป็นคนเลี้ยงช้าง

.....

๙. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเลี้ยงช้าง

.....

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจครูผู้สอน

ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง

L –What we have learned (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๓ ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L

(What we have learned)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่ กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

๑. พระยาสุรินทรภักดี เป็นผู้ก่อตั้งเมืองสุรินทร์

๒. การเลี้ยงช้างมีมานานแล้ว

๓. เนื่องจากจังหวัดสุรินทร์มีช้างจำนวนมาก วิถีชีวิตของชนพื้นบ้านส่วนหนึ่งเลี้ยงช้าง ซึ่งเป็นลักษณะเด่นจึงมีคำขวัญเกี่ยวกับช้างดังกล่าว

๔. ช้างในสุรินทร์มีมากที่สุดที่ตำบลกระโพ จังหวัดสุรินทร์

๕. ผู้ที่เลี้ยงช้างส่วนมากเป็นชาวส่วย อาศัยที่บ้านตากกลาง ภูดิน โนนโพ

๖. การเลี้ยงช้างสมัยก่อนเพื่อใช้งาน ในปัจจุบัน มักเลี้ยงเพราะความผูกพัน

๗. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่ออนุรักษ์ช้าง ให้ชาวสุรินทร์เห็นความสำคัญของช้าง และวิถีชีวิตของตนเอง

๘. เรื่องนี้มีความสำคัญต่อทุกคน โดยเฉพาะชาวสุรินทร์

๙. ได้ข้อคิดจากเรื่องนี้คือ การเห็นคุณค่าของสัตว์เลี้ยง คุณค่าของวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม การพึ่งพาอาศัยกัน และการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ที่ดั้งเดิมของตนเอง

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจครูผู้สอน

ชั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่าน บทอ่านต่างๆ มาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิด ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน (๔ คะแนน)

ขั้นที่ ๕ กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้ภาพวาดหรือแผนภาพความคิดเป็นแนวทางในการสรุป (๔ คะแนน)

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๕ ขั้นที่ ๕ การทบทวน (Review =R)

คำชี้แจง ให้นักเรียนจดบันทึกใจความสำคัญของ เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ ด้วยคำพูดของตนเอง

.....พระยาสุรินทร์ภักดี เป็นผู้ก่อตั้งเมืองสุรินทร์ เนื่องจากจังหวัดสุรินทร์มีช้างจำนวนมาก และมีการเลี้ยงช้างมีมานานแล้ว โดยเฉพาะชาวส่วย ที่บ้านตากกลาง ภูดิน โนนโพ จะเลี้ยงช้างไว้ใช้งานและเป็นเพื่อน ช้างจะมีความสามารถหลายอย่างเช่น เดินรำ ใต้ถุ้ง ตะฟุตบอล เป็นต้น ด้วยวิถีชีวิตของชนพื้นบ้านส่วนหนึ่งเลี้ยงช้าง ซึ่งเป็นลักษณะเด่น จึงมีคำขวัญของจังหวัดสุรินทร์ที่ขึ้นต้นด้วย “สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่” ดังกล่าว (คำขวัญสุรินทร์ คือ สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ ผ้าไหมงาม ประคำสวย ร่ำรวยปราสาท ผักกาดหวาน ข้าวสารหอม งามพร้อมวัฒนธรรม)

เราทุกคนโดยเฉพาะชาวจังหวัดสุรินทร์ ควรเห็นคุณค่าของช้างและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของตนเองและควรอนุรักษ์ให้ยั่งยืนตลอดไป

.....

.....

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจครูผู้สอน

.....

.....

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
ตอนที่ ๑ เรื่อง สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่

ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครู เช่น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึก คำถามลงในตารางช่อง W –What we want to know

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๒ ขั้นที่ ๒ กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know)

นักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง คำชี้แจง ให้นักเรียนกำหนดคำถามที่ต้องการทราบคำตอบ

๑. ร้อยกรองคืออะไร

๒. การอ่านแตกต่างจากการอ่านร้อยแก้วทั่วไปหรือไม่

๓. การอ่านร้อยกรองที่ถูกต้องต้องอ่านอย่างไร

๔. การอ่านร้อยกรองในบทประพันธ์แต่ละประเภทแตกต่างกันไหม

๕. จะนำไปใช้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจครูผู้สอน

ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง L –What we have learned

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๓ ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง L

๑. บทร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์โดยมีกำหนดข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความครึกครื้น และมีความไพเราะแตกต่างไปจากถ้อยคำธรรมดาในการอ่านบทร้อยกรองนั้น เราเรียกว่า “การอ่านทำนองเสนาะ”

๒. การอ่านทำนองเสนาะคือ วิธีการอ่านออกเสียงอย่างไร้ไพเราะตามลีลาของบทร้อยกรองประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน

๓. การอ่านทำนองเสนาะเป็นการอ่านให้คนอื่นฟัง ฉะนั้นทำนองเสนาะต้องอ่านออกเสียง เสียงทำให้เกิดความรู้สึก – ทำให้เห็นความงาม – เห็นความไพเราะ – เห็นภาพพจน์ ผู้ฟังสัมผัสด้วยเสียงจึงจะเข้าถึงรสและความงามของบทร้อยกรองที่เรียกว่า อ่านแล้วฟังพริ้งเพราะเสนาะโสต การอ่านทำนองเสนาะจึงมุ่งให้ผู้ฟังเข้าถึงรสและเห็นความงามของบทร้อยกรอง

๔. รสที่ใช้ในการอ่านทำนองเสนาะ

๑.๑ รสถ้อย (คำพูด) แต่ละคำมีรสในคำของตัวเอง ผู้อ่านจะต้องอ่านให้เกิดรสถ้อย

๑.๒ รสความ (เรื่องราวที่อ่าน) ข้อความที่อ่านมีเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เช่น โศกเศร้า สนุกสนาน ตื่นเต้น โกรธ รัก เวลาอ่านต้องอ่านให้มีลีลาไปตามลักษณะของเนื้อเรื่องนั้น ๆ

๑.๓ รสทำนอง (ระบบเสียงสูงต่ำซึ่งมีจังหวะสั้นยาว) ในบทร้อยกรองไทยจะประกอบด้วยทำนองต่าง ๆ เช่น ทำนองโคลง ทำนองฉันท์ ทำนองกาพย์ ทำนองกลอน และทำนองร่าย เป็นต้น ผู้อ่านจะต้องอ่านให้ถูกต้องตามทำนองของร้อยกรองนั้น

๑.๔ รสคล้องจอง ในบทร้อยกรองต้องมีคำคล้องจอง ในคำคล้องจองนั้นต้องให้ออกเสียงต่อเนื่องกันโดยเน้นสัมผัสนอกเป็นสำคัญ

๑.๕ รสภาพ เสียงทำให้เกิดภาพ ในแต่ละคำจะแฝงไปด้วยภาพ ในการอ่านให้เห็นภาพต้องใช้เสียง สูง – ต่ำ ดัง - ค่อย แล้วแต่จะทำให้เกิดภาพอย่างไร เช่น

“มดเอ๋ยมดแดง เล็กเล็กเร็วแรงแข็งขยัน

ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง

L –What we have learned

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๓ ขั้นที่ ๓ กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง มาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่ กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกลงในช่อง L

๕. หลักการอ่านทำนองเสนาะ มีดังนี้

๑. ก่อนอ่านทำนองเสนาะให้แบ่งคำแบ่งวรรคให้ถูกต้องตามหลักคำประพันธ์เสียก่อนโดยต้องระวังในเรื่องความหมายของคำด้วย เพราะคำบางคำอ่านแยกคำกันไม่ได้

๒. อ่านออกเสียงตามธรรมชาติให้คล่องก่อน

๓. อ่านให้ชัดเจน โดยเฉพาะออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ถูกต้อง

๔. อ่านให้อื้อสัมผัส เรียกว่า คำแปรเสียง เพื่อให้เกิดเสียงสัมผัสที่ไพเราะ เช่น

พระสมุทรสุดลึกลั่น คมณา (อ่านว่า พระ-สะ-หฺมุด-สุด-ลึก-ลั่น คน-นะ-นา)

๕. ระวัง ๓ ต อย่าให้ตกหล่น อย่าต่อเติม และอย่าคู่ตัว

๖. อ่านให้ถูกจังหวะ คำประพันธ์แต่ละประเภทมีจังหวะแตกต่างกัน ต้องอ่านให้ถูก

วรรคตอนตามแบบแผนของคำประพันธ์นั้น ๆ

๗. อ่านให้ถูกทำนองของคำประพันธ์นั้น ๆ (รสทำนอง)

๘. ผู้อ่านต้องใส่อารมณ์ตามรสความของบทประพันธ์นั้น ๆ รสรัก โศก ตื่นเต้น ขบขัน โกรธ แล้วใส่น้ำเสียงให้สอดคล้องกับรสหรืออารมณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น

๙. อ่านให้เสียงดัง (พอที่จะได้ยินกันทั่วถึง) ไม่ใช่ตะโกน

๑๐. ถ้าเป็นฉันท์ ต้องอ่านให้ถูกต้องตามบังคับของครุ - ลหุ ของฉันท์นั้น ๆ

๑๑. เวลาอ่านอย่าให้เสียงขาดเป็นช่วง ๆ ต้องให้เสียงติดต่อกันตลอด เช่น

“วันนั้นจันทร์ มีดารากร เป็นบริวาร เห็นสิ้นดินฟ้า ในป่าท่าธาร มาลีคลี่บาน ใบก้านอรชร” เวลาจบให้ทอดเสียงช้า ๆ

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจครูผู้สอน

ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่าน บทอ่านต่างๆมาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาดหรือแผนภาพความคิด ให้มีความสัมพันธ์กับ เรื่องที่อ่าน

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๔ ขั้นที่ ๔ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องราวที่อ่าน (Drawing) ให้นักเรียน นำข้อมูลจากการอ่านใบความรู้ตอนที่ ๒ เรื่องกลอนสุภาพมาถ่ายทอดโดยจินตนาการเป็นภาพวาด หรือแผนภาพความคิด ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ ๕ กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน (Summarizing) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้ภาพวาดหรือแผนภาพความคิด เป็นแนวทางในการสรุป

แบบบันทึกกิจกรรมที่ ๕ ขั้นที่ ๕ การทบทวน (Review = R)

คำชี้แจง ให้นักเรียนจดบันทึกใจความสำคัญ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง ด้วยคำพูดของตนเอง
บทร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบตามบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์ โดยมีกำหนดข้อบังคับต่าง ๆ

การอ่านทำนองเสนาะ คือ วิธีการอ่านออกเสียงอย่างไร้เพราะตามลีลาของบทร้อยกรองประเภทนั้นๆ (โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน) โดยมีหลักการอ่านดังนี้

๑. ก่อนอ่านทำนองเสนาะให้แบ่งคำ แบ่งวรรคให้ถูกต้อง ตามหลักคำประพันธ์ โดยต้องระวังในเรื่องความหมายของคำด้วย เพราะคำบางคำ อ่านแยกคำกันไม่ได้
๒. อ่านออกเสียงตามธรรมดาให้คล่องก่อน
๓. อ่านให้ชัดเจน โดยเฉพาะออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ถูกต้อง
๔. อ่านให้เอื้อสัมผัส เรียกว่า คำแปรเสียง เพื่อให้เกิดเสียงสัมผัสที่ไพเราะ
๕. ระวัง ๓ ต อย่าให้ตกหล่น อย่าต่อเติม และอย่าตั่ว
๖. อ่านให้ถูกจังหวะ คำประพันธ์แต่ละประเภทมีจังหวะแตกต่างกัน ต้องอ่านให้ถูกวรรคตอนตามแบบแผนของคำประพันธ์นั้น ๆ
๗. อ่านให้ถูกทำนองของคำประพันธ์นั้น ๆ (รสทำนอง)
๘. ผู้อ่านต้องใส่อารมณ์ตามรสความของบทประพันธ์นั้น ๆ
๙. อ่านให้เสียงดัง ไม่ใช่ตะโกน
๑๐. ถ้าเป็นฉันท์ ต้องอ่านให้ถูกต้องตามบังคับของครู - ลหุ ของฉันทนั้น ๆ
๑๑. เวลาอ่านอย่าให้เสียงขาดเป็นช่วง ๆ ต้องให้เสียงติดต่อกันตลอด

คำตอบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจครูผู้สอน

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน ตอนที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านร้อยกรอง

คำชี้แจง ให้นักเรียน ✓ หน้าประโยค ที่กล่าวถูกต้องและ X หน้าประโยคที่กล่าวผิด ๑๐ ข้อ ๑๐ คะแนน

- X ... ๑. การอ่านบทร้อยกรอง ไม่ต้องอ่านตามลีลาของบทร้อยกรอง แต่อ่านเพื่อให้เกิดความรู้สึกครื้น และมีความไพเราะไม่แตกต่างไปจากถ้อยคำธรรมดา
-✓๒. ข้าขอเคารพอภิวาท ในพระบาทสมเด็จพระปิตุโศภ (อ่านว่า ข้า-ขอ-เคา-รบ-อบ-พิ-วาท ใน-พระ-บาด-บอ-พิต-อะ-ดิด-สอน) เป็นการอ่านเอื้อสัมผัส
- ✓๓. การอ่านบทร้อยกรองนั้น เรียกว่า “การอ่านทำนองเสนาะ”
- ✓๔. การอ่านทำนองเสนาะต้องอ่านออกเสียง ทำให้เกิดความรู้สึก – ทำให้เห็นความงาม – เห็นความไพเราะ – เห็นภาพพจน์
- X๕. การอ่านทำนองเสนาะไม่เน้นให้ผู้ฟังเข้าถึงรสและเห็นความงามของบทร้อยกรอง เพียงแต่ฟังให้ไพเราะเท่านั้น
- X๖. รสถ้อย คือข้อความที่อ่าน มีเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เช่น โศกเศร้า สนุกสนาน ตื่นเต้น โกรธ รัก
-✓๗. การอ่านบทร้อยกรองต้องระวัง ๓ ต อย่าให้ตกหล่น อย่าต่อเติม และอย่าตั่วตัว
- ✓ ๘. เวลาอ่านบทร้อยกรองอย่าให้เสียงขาดเป็นช่วง ๆ ต้องให้เสียงติดต่อกันตลอด
-✓๙. เล็กเล็ก/ เร็วแรง/ แข็งขยับ เป็นการแบ่งวรรคการอ่านที่ถูกต้อง
- X๑๐. การอ่านทำนองเสนาะต้องอ่านให้เสียงดังมากที่สุดเพื่อให้ได้ยินทั่วถึงหากเสียงไม่ดัง จะต้องตะโกนให้เสียงดังขึ้น